

Akademija likovnih umjetnosti

Sveučilišta u Zagrebu

Nastavnički odsjek

Student: Mihael Bađun

SLOJEVI STVARNOSTI / LJUŠTURE / STRIPOVI
PREDDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ LIKOVNA KULTURA

Zagreb, 2017./2018.

SLOJEVI STVARNOSTI / LJUŠTURE / STRIPOVI

SLOJEVI STVARNOSTI

Podvojenost između tjelesne vanjšine i nutarnje psihe karakterizira svakog pojedinca. Informacije koje tijelo fizički zaprima iz okoline integriraju se te kreiraju psihički proces percepcije, stvarajući tako subjektivan dojam objektivne stvarnosti.

U formiranju takve vlastite, jedinstvene, slike svijeta sudjeluju i fenomeni kao što su osjećaji, iskustvo i očekivanje, perceptivne varke ili pak ljudska nemogućnost apsolutnog percipiranja vlastite okoline.

Dualnost ljudske prirode, prisustvo beskonačnih perceptivnih svjetova, problem spoznaje, izgubljenost, te egzistencijalna "rastrganost" suvremenog čovjekateme su koje problematiziram u seriji crno-bijelih slikarskih radova pod nazivom „Slojevi stvarnosti“.

Korištenjem tehnike kolaža i/ili slikanjem ekspresivnim potezima kista pokušavam na slikama stvoriti dojam mističnosti, začudnosti i neprepoznatljivosti. Kolažiranje mi omogućuje oštre rezove koji vizualno „grubo“ presijecaju naslikane portrete i ljudske figure, stvarajući svojevrsnu disonanciju na papiru.

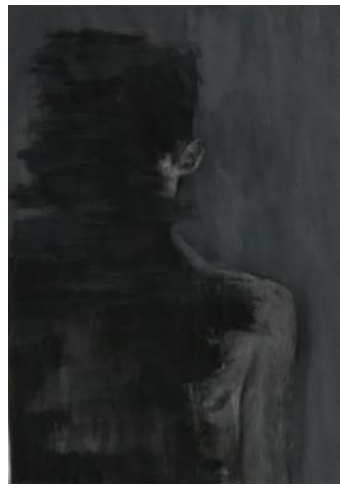
Eksperimentiranjem i kombiniranjem likovnih tehnika gdje se, osim kolažiranih dijelova, javljaju ekspresivne mrlje i plohe koje su grebane ili strugane pokušavam stvoriti živu, dinamičnu slikarsku površinu koja je u kontrastu sa statičnim, gotovo beživotnim, figurama koje se na njoj nalaze. Zbog takvog istraživanja tehnikama, kao sastavni dio rada, pojavljuju se slučajnost i „greška“ - elementi koji dodatno pridonose nastanku radova koji ne pružaju odgovore, već ostavljaju mogućnost subjektivne, posve vlastite likovne interpretacije.

Melankolija, 2018., kolaž i akril na papiru

Lice, 2018., kolaž i akril na papiru

Stranac, 2018., akril na papiru

Prepreka, 2018. kolaž i akril na papiru

SLOJEVI STVARNOSTI / LJUŠTURE / STRIPOVI

LJUŠTURE

Ista problematika podvojenosti između tjelesne vanjštine i nutarnje psihe, koja karakterizira svakog pojedinca, zanimala me kako na slikanju tako i u kiparstvu.

Dualnost ljudske prirode, problem spoznaje, izgubljenost, te egzistencijalna “rastrganost” suvremenog čovjeka teme su koje problematiziram u seriji kiparskih radova pod nazivom „Ljuštura“.

Glave i poprsja, realizirani su kaširanjem, pri čemu sam koristio nekoliko vrsta papira. Time je postignuta naboranost, reljefnosti i dinamičnost površine koja, doslovnim prenašanjem koncepta ljudske podvojenosti između tijela i psihe, postaje gruba vanjska ljuska. Nadalje, tanak sloj kaširanog papira, osim što djeluje krhko, ostavlja dojam maske, „fasade“ koju ljudi često koriste u svakodnevnim životnim situacijama.

Odmak između tjelesne ljušture i unutarnjeg nepoznatog „svijeta“ psihe vizualno je postignut nepravilnim rezovima na vanjskoj površini, kroz koju, samo mjestimično, probija crna nutrina. Mističnošću koju serija radova „Ljuštura“ posjeduje, pokušavam predočiti nedokučivost ljudskog postojanja te tako prezentirati radove koji ne pružaju odgovore, već ostavljaju mogućnost subjektivne, posve vlastite likovne interpretacije.

Ljuštura, 2018., kaširanje

SLOJEVI STVARNOSTI / LJUŠTURE / STRIPOVI

STRIPOVI

Strip je medij koji kroz svoju jedinstvenu formu od niza sličica, odnosno vinjeta, vizualno prenosi neku ideju ili radnju. Strip se često karakterizira kao sekvencionalnu umjetnost zbog bliske povezanosti s filmom, gdje sekvencu predstavlja skupina povezanih kadrova. Kombiniranjem filmske režije i forme stripa, spajam područja umjetnosti koja me interesiraju, te tako nastaju dva jednostranična stripa „Idi i smotri“ i „Bez riječi“.

Moje stripove karakterizira potpuno odsustvo teksta, što u prvi plan donosi sliku, odnosno vizualni jezik stripa. Nadalje, nepostojanje tekstualnih oblačića ostavlja dojam mističnosti i nepoznatog, te pruža mogućnost osobne interpretacije radnje koju strip donosi. Eksperimentiranje u ograničenoj, jednostraničnoj formi stripa jednako je ograničavajuće koliko i zabavno zbog likovne „igre“, odnosno traženja odgovarajućeg motivskog ili rakursnog rješenja za svaki kadar (vinjetu). Vrlo važnu ulogu pri stvaranju sveukupne, mračnije, atmosfere ovih stripova imao je tehnički aspekt njihove izrade, odnosno grafička priprema i tisak, kao i slučajnosti koje taj proces ponekad proizvede na završnom otisku. Tehnike dubokog tiska, bakropis i akvatinta, koje su korištene na ovim stripovima, omogućuju stvaranje zasićenih crnih sjena i naglašenih kontrasta karakterističnih za europske strip crtače kao što su Manu Larcenet ili Ivo Milazzo čije me stvaralaštvo inspirira.

Idi i smotri, 2018.,
bakropis i akvatinta

Bez riječi, 2018., bakropis
i akvatinta